

gode vækstbetingelser, bl.a. i skolen og i fritidsinstitutionerne.

Et syvende indsatsområde for kulturpolitikken er at give god plads for flere berigende møder mellem den danske kultur og andre kulturer, først og fremmest ved at tage ved lære af og ved at være åbne over for vore flytninges og indvandreres kulturformer. Tænk på, hvilken betydning andre kulturer allerede har haft for udviklingen af det danske samfund. I virkeligheden er dansk kultur, vores bygningskultur og vore møbler osv. et sammensurium af andre kulturer. I virkeligheden er vi alle svenskere, som Benny Andersen har gjort opmærksom på i digtet »Skabssvenskere«.

Jeg håber, regeringen vil sætte ressourcer ind på at finde gode rammer for kulturmødet mellem det danske og det fremmede, også med henblik på at berige dansk erhvervslivs produktion.

Endelig vil jeg gerne nævne, at vi også mener, at der i kulturpolitikken skal være plads til det spektakulære, det overdådige, til galskaben. Vi skal turde de store sats, vi skal tage initiativer, som bringer den danske kultur og dermed den danske kunst ud i verden; det mener vi Kulturbymuseet har været et godt eksempel på. Vi kan andet end at lave frikadeller og leverpostej i Danmark, vi har plads til det sublime, og vi vil gerne dele det med andre.

Kulturbymuseet er en god affyrringsrampe for nye danske kultursatsninger. En af de første bliver forhåbentlig langt bedre fysiske rammer for vores skuespil, ballet, opera og kapel.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Undskyld, men fru Elsebeth Gerner Nielsen var så venlig at kommentere min tale. Nu har jeg også et par kommentarer til hendes:

Hvad har kunst og kultur med det økologiske råderum og råstofsituationen at gøre? Jeg spørger bare! Det var det første, der blev nævnt i fru Elsebeth Gerner Niensens tale. Og hvad har det med social analfabetisme eller med nye rammer for den folkelige samtale eller med børns ret til at være i fred at gøre? Er kultur virkelig alting, alle gode hensigter?

Typisk nok kommer kunsten ind som et såkaldt tredje indsatsområde i fru Elsebeth Gerner Niensens tale, men kunsten er da al kulturpolitikens kerne!

Jeg synes, fru Elsebeth Gerner Niensens indlæg ufrivilligt kom til at bekræfte min antydning

af, at den radikal-socialdemokratiske kulturpolitik er i vildrede med, hvad der er kulturpolitikens berettigelse – undskyld, jeg siger det.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Vi må jo ikke diskutere indbyrdes med hinanden her. Jeg havde ellers lyst til at kommentere hr. Bertel Haarders indlæg, men det vil jeg så lade være med.

I stedet vil jeg sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at nu har vi Socialdemokratiets ord for, at man ikke vil true Københavns Borgerrepræsentation, og vi har også De Konservatives ord for det. Jeg spurgte ikke Venstre, for fru Ester Larsen har udsendt en pressemeddelelse, hvori man lover, at man ikke vil true Københavns Borgerrepræsentation til at bygge noget, vi københavnere ikke vil have.

Og nu kom der så en meget interessant formulering fra fru Elsebeth Gerner Nielsen, hvor hun oven i købet kastede sig ud i at se på andet end blot skuespillet, og det synes jeg var vældig fint, og jeg vil ikke aftvinge fru Elsebeth Gerner Nielsen nogen erklæring om, hvordan det så skal gøres – det ville også være dumt i denne sammenhæng – men bare bede om her at få et ord om, at heller ikke Det Radikale Venstre vil bruge mobbemetoder over for Københavns Borgerrepræsentation, men sige: Lad os nu se.

Så skal vi nok lade være med at løbe fra, at vi gerne vil gøre det godt både for Det Kongelige Teater og for København og for Danmark.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det kan være, at hr. Bertel Haarder og jeg snart skal mødes på en højskole og diskutere disse ting, for jeg tror ikke, der bliver plads til det her i salen.

Med hensyn til, hvordan det økologiske råderum hænger sammen med kulturpolitikken, havde jeg faktisk to punkter, hvor det klart hang sammen, og jeg mener, at det er sådan, at hvis vi på nogen måde skal sikre, at vi holder os inden for det økologiske råderum, dvs. bruger færre ressourcer i samfundet, er vi nødt til at finde en anden måde at producere på, så produktionen bliver mindre materialeintensiv og bruger mindre fossil energi.

Vi må med andre ord have en produktion, som er tungere af hånd og ånd, og hvordan får vi det? Ja, det får vi bl.a. ved at satse på kunst, kunsthåndværk, design og arkitektur osv. Der er sammenhængen.